

Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji „Wzmacnianie partnerstwa z regionami peryferyjnymi”

(2005/C 71/10)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając komunikat Komisji „Wzmacnianie partnerstwa z regionami peryferyjnymi” COM(2004) 343 final;

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 27 maja 2004 r. o zasięgnięciu jego opinii w tej sprawie, zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

uwzględniając decyzję Prezydium z dnia 10 lutego 2004 r. o powierzeniu Komisji ds. Polityki Spójności Terytorialnej prac nad przygotowaniem opinii na ten temat;

uwzględniając art. 299 ust. 2 Traktatu WE;

uwzględniając art. III-330 i art. 56, ust. 3, lit. a) projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy;

uwzględniając raport Komisji w sprawie środków niezbędnych do wprowadzenia w życie art. 299, ust. 2, „Regiony peryferyjne Unii Europejskiej”⁽¹⁾;

uwzględniając swoją opinię (CdR 440/2000 fin) w sprawie regionów peryferyjnych UE i wprowadzenia w życie art. 299⁽²⁾;

uwzględniając konkluzje ze spotkań Rady Europejskiej w Sewilli 21-22 czerwca 2002 r. oraz Brukseli 17-18 czerwca 2004 r.;

uwzględniając wspólne memorandum Hiszpanii, Francji, Portugalii i siedmiu regionów peryferyjnych z dn. 2 czerwca 2003 r.;

uwzględniając końcowe oświadczenia konferencji prezydentów Ponta Delgada, z dn. 2 września 2004 r.; Martyniki, z dn. 30 października 2003 r.; La Palmy, z dn. 15 października 2002 r.; Lanzarote, z dn. 25 września 2001 r. oraz Funchal, z dn. 31 marca 2000 r.;

uwzględniając uchwałę Parlamentu Europejskiego dotyczącą komunikatu Komisji w sprawie trzeciego raportu na temat spójności gospodarczej i społecznej⁽³⁾;

uwzględniając swoją opinię w sprawie trzeciego raportu na temat spójności gospodarczej i społecznej (CdR 120/2004 fin)⁽⁴⁾;

uwzględniając raport Komisji na temat środków celem wprowadzenia w życie artykułu 299 ust. 2 Traktatu WE: Regiony peryferyjne UE (COM(2000) 147 final z dn. 13 marca 2000 r.);

uwzględniając raport Komisji Europejskiej: „Wzmacnianie partnerstwa z regionami peryferyjnymi: ocena i perspektywy”, SEC(2004) 1030 final;

uwzględniając swój projekt opinii (CdR 61/2004 rev.1) przyjęty dnia 24 września 2004 r. przez Komisję ds. Polityki Spójności Terytorialnej (sprawozdawcą był **Adan Martin Menis**, przewodniczący rządu regionalnego Wysp Kanaryjskich (ES/ELDR));

⁽¹⁾ COM(2000) 147 final, z dn. 13 marca

⁽²⁾ Dz.U. C 144 z 16.5.2001, str. 11

⁽³⁾ Tekst przyjęty przez PE dn. 22.4.2004

⁽⁴⁾ Tekst przyjęty przez KR w dn. 17.6.2004

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) Siedem regionów peryferyjnych – Azory, Wyspy Kanaryjskie, Gwadelupa, Gujana Francuska, Madera, Martynika i Réunion – które są pełnoprawnymi członkami Unii Europejskiej, znajduje się jednocześnie w wyjątkowej i szczególnej sytuacji, odróżniającej je od pozostałych terytoriów Wspólnoty.
- 2) Sytuację tę charakteryzuje występowanie szeregu trwałych, powiązanych ze sobą niedogodności, w szczególności oddalenia tych regionów od kontynentu europejskiego, ich niewielkich rozmiarów oraz gospodarczego uzależnienia od niektórych produktów. Jest to powodem izolacji i wrażliwości tych regionów, o czym mowa w art. 299, ust. 2, Traktatu WE.
- 3) Czynniki te generują dodatkowe koszty i stanowią szczególne przeszkody dla wzrostu, konwergencji i zrównoważonego rozwoju gospodarczego tych regionów, co uniemożliwia im pełne uczestniczenie w dynamice rynku wewnętrznego, ogranicza szanse dla ich mieszkańców i zmniejsza konkurencyjność rodzimych przedsiębiorstw.
- 4) Ze względu na szczególne położenie geograficzne, regiony peryferyjne mogą stać się platformami o znaczeniu strategicznym dla realizacji roli, jaką Unia Europejska pragnie odgrywać na arenie światowej.
- 5) Czynniki te w pełni uzasadniają stosowanie zasady szczególnego traktowania przy wdrażaniu polityk Wspólnoty, co ma na celu zaspokojenie szczególnych potrzeb tych regionów oraz zwiększenie ich możliwości rozwoju w oparciu o zasoby wewnętrzne.
- 6) Należy w związku z tym wesprzeć wezwania, z jakimi występują regiony peryferyjne i ich władze krajowe, nawołujące do stworzenia całościowej i spójnej strategii dla tych regionów, dysponującej niezbędnymi środkami, które pozwolą na jej wdrożenie, czego wynikiem będzie prawdziwa polityka wspólnotowa na rzecz regionów peryferyjnych;

na 57 sesji plenarnej, która odbyła się w dn. 17-18 listopada (posiedzenie z dn. 18 listopada), przyjął następującą opinię:

1. Uwagi ogólne

Szczególne traktowanie regionów peryferyjnych: ogólnie pozytywny, jednak wiele pozostaje do wykonania

KOMITET REGIONÓW

1.1 **z zadowoleniem przyjmuje** fakt, że już od roku 1986, Komisja Europejska realizowała inicjatywę, mającą na celu ustanowienie odpowiednich ram dla wdrażania ustawodawstwa wspólnotowego i wspólnych polityk dla tych regionów na podstawie Programów Specjalnych z uwagi na oddalenie i wyspiarski charakter regionów peryferyjnych (POSEI);

1.2 **przypomina**, że przyjęcie szczególnego artykułu w Traktacie (art. 299 ust. 2), uwzględniającego sytuację regionów peryferyjnych Wspólnoty, miało służyć realizacji szeregu konkretnych celów, a mianowicie:

— potwierdzić wyjątkowy charakter regionów peryferyjnych oraz potrzebę włączenia tej problematyki w nurt głównych polityk Unii (*mainstreaming*), w szczególności poprzez realizowanie pomocy priorytetowej w ramach polityki strukturalnej na rzecz spójności społeczno-gospodarczej;

— dostosować polityki Wspólnoty do rzeczywistej sytuacji w tych regionach poprzez wdrożenie szczególnych środków oraz określenie specjalnych warunków stosowania zapisów Traktatu, jeżeli będzie to konieczne dla celów wspierania rozwoju tych regionów;

— uwzględnić geograficzne otoczenie regionów peryferyjnych w kontekście polityki handlu i współpracy oraz porozumień zawartych z państwami ościennymi;

1.3 **uznaje**, iż owe cele pozostają w pełni aktualne oraz fakt, że ich realizacja jest nadal odległa, dlatego też wymagają one kontynuacji działań ze strony Unii. Na ich istotne znaczenie wskazuje fakt, że status regionów peryferyjnych zagwarantowany jest w art. III-330 projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy;

1.4 **przypomina** zatem, że Komitet z zadowoleniem przyjął zatwierdzenie raportu Komisji Europejskiej z 14 marca 2000 r. w sprawie środków niezbędnych do wprowadzenia w życie art. 299 ust. 2 Traktatu, który miał być „krokiem milowym” w podejściu Wspólnoty do problemu regionów peryferyjnych i miał zapoczątkować nowy, znaczący etap w definiowaniu globalnej i spójnej strategii zrównoważonego rozwoju regionów peryferyjnych;

1.5 **uznaje**, że założenia zawarte w ww. raporcie z 14 marca 2000 r. były w ogólnie pozytywne, jednak chce przy tym zaznaczyć, że rozszerzona Unia Europejska znajduje się obecnie w kluczowym punkcie procesu integracji i stoi w obliczu kilku znaczących wyzwań, wymagających fundamentalnych zmian w zakresie struktury instytucjonalnej, polityk wspólnotowych oraz gospodarki europejskiej;

1.6 **sądzi**, że pomimo przedstawionych pozytywnych aspektów, zmiany te wskazują na potrzebę rozwinięcia obecnego podejścia i przejścia do kolejnego etapu w zakresie polityki Wspólnoty na rzecz regionów peryferyjnych, poprzez zdefiniowanie odpowiednich ram dla tych regionów w nowym kontekście europejskim; ram, które zapewnią im pełne uczestnictwo w nowej Europie;

1.7 w związku z tym zwraca się z **podziękowaniami** do Rady Europejskiej za stałe uwzględnianie problematyki regionów peryferyjnych UE i ich wspieranie. Komitet przypomina, iż w konkluzjach Rady Europejskiej z Sewilli z czerwca 2002 r. wyrażono potrzebę wzmocnienia stosowania art. 299, ust. 2 Traktatu oraz przedłożenia odpowiednich propozycji odnośnie ich szczególnych potrzeb, które powinny zostać uwzględnione w różnorodnych politykach wspólnotowych, a w szczególności w polityce transportowej i w reformach niektórych polityk, zwłaszcza polityki regionalnej. Komitet chciałby również skorzystać z okazji i podkreślić zaangażowanie ze strony Komisji w opracowanie nowego raportu na temat tych regionów w oparciu o całościowe, spójne podejście do szczególnych cech charakterystycznych dla tych regionów oraz sposobów reagowania na ich potrzeby;

1.8 **z zadowoleniem odnosi się** zatem do Komunikatu Komisji „Wzmacnianie partnerstwa z regionami peryferyjnymi”, przyjętego 26 maja 2004 r. oraz raportu Komisji „Wzmacnianie partnerstwa z regionami peryferyjnymi: ocena i perspektywy”, przyjętego 6 sierpnia 2004 r. Dostrzega wysiłki Wspólnoty, zmierzające do zaspokojenia specyficznych potrzeb tych regionów, a zwłaszcza uznanie przez nią wyjątkowej sytuacji regionów peryferyjnych, która w pełni uzasadnia stosowanie zasady szczególnego traktowania w różnych politykach Wspólnoty.

W kierunku całościowej i spójnej polityki rozwoju regionów peryferyjnych

Komitet Regionów

1.9 W pierwszej kolejności **gratuluje** Komisji Europejskiej propozycji skonsolidowania współpracy z regionami peryferyjnymi i Konferencją Prezydentów, co wskazuje na jej chęć poszerzenia procesu integracji Wspólnoty o wymiar regionalny;

1.10 **zauważa** postęp, jaki poczyniła Komisja w zakresie rozumienia złożonych zagadnień związanych z regionami peryferyjnymi. Podziela tu pogląd Komisji, że pod względem rozwoju i integracji regiony peryferyjne nadal pozostają w tyle za innymi regionami Europy oraz że niektóre polityki wspólnotowe, tworzone w oparciu o ogólny obraz Unii Europejskiej są nieodpowiednie, ponieważ nie biorą pod uwagę szczególnych cech charakterystycznych regionów peryferyjnych;

1.11 **zauważa**, że integracja europejska opiera się m.in. na poszanowaniu różnorodności i specyficznych warunków wszystkich objętych nią terytoriów jako sposobu osiągnięcia największych postępów dla Unii. W szczególności KR opowiada się za opracowaniem strategii dla regionów o nieko-

zystnym usytuowaniu geograficznym, która określa ich specyficzne cechy oraz odpowiednie instrumenty rozwiązania tych problemów;

1.12 **z zadowoleniem przyjmuje** trzy priorytety określone przez Komisję – konkurencyjność, dostęp do jednolitego rynku i rekompensatę za inne ograniczenia, oraz integrację regionalną – uwzględnione przy opracowywaniu strategii Wspólnoty w zakresie wzrostu i konwergencji regionów peryferyjnych;

1.13 **popiera** Komisję Europejską w zamiarze podjęcia dalszych prac nad identyfikacją i oszacowaniem dodatkowych kosztów ponoszonych przez regiony peryferyjne, w celu lepszego reagowania na wszystkie niedogodności wynikające z zaistniałej sytuacji;

1.14 **zauważa** jednak, że propozycja Komisji jedynie częściowo wypełnia mandat udzielony przez Radę Europejską w Sewilli; podobnie tylko częściowo odpowiada na potrzeby wyrażone przez regiony i ich władze państwowe;

1.15 **podkreśla**, że propozycja Komisji nie zaowocowała prawdziwie międzysektorową strategią dla regionów peryferyjnych, strategią, która zmobilizuje wszystkie polityki wspólnotowe i środki, jakimi dysponują w taki sposób, aby właściwie odpowiadały one na wyjątkową sytuację tych regionów;

1.16 **z żalem** przyjmuje fakt, że pomimo gotowości Komisji Europejskiej do wprowadzenia w życie priorytetów, wyznaczonych przez nią zarówno za pośrednictwem polityki spójności, jak i innych polityk wspólnotowych, Komisja nie wyszczególniła środków, jakie zamierza zapewnić odpowiednio w zakresie poszczególnych polityk, zostawiając tę sprawę do rozwiązania w przyszłości lub uzależniając ją od dalszych analiz;

1.17 **przyjmuje do wiadomości** propozycję wysuniętą przez Komisję Europejską, aby ogólne ramy polityki spójności dla regionów peryferyjnych zastosować w połączeniu z dwoma nowymi szczególnymi instrumentami: programem kompensat za określone ograniczenia regionów peryferyjnych oraz Planem Działania na rzecz Szerszego Sąsiedztwa (*Wider Neighbourhood Action Plan*);

1.18 **z zadowoleniem** odnosi się do propozycji stworzenia w/w szczególnych instrumentów, przeznaczonych wyłącznie dla regionów peryferyjnych, których celem byłoby rekompensowanie niedogodności wynikających ze szczególnej sytuacji, w jakiej znajdują się te regiony. Zauważa jednak brak odpowiedniego stopnia szczególności w zakresie środków finansowych przeznaczonych na te działania;

1.19 **z żalem** przyjmuje fakt, że Komisja nie opowiedziała się za włączeniem wszystkich regionów do przyszłego celu konwergencji i przypomina, że automatyczne kwalifikowanie się do tego celu jest najodpowiedniejszym sposobem reagowania na strukturalne niedogodności regionów peryferyjnych oraz gwarancją, że regiony te będą nadal traktowane jednako;

1.20 **utrzymuje**, że niedogodności występujące w regionach peryferyjnych mają charakter trwały i są obecne w każdym z nich, bez względu na wysokość PKB na mieszkańca oraz przypomina, że problemów, z jakimi borykają się owe regiony nie można sprowadzić jedynie do kwestii PKB, ponieważ wiążą się one ze złożoną sytuacją strukturalną, która głęboko wpływa na mieszkańców tych regionów i konkurencyjność działających tam przedsiębiorstw;

1.21 **zauważa**, że wszystkie regiony peryferyjne, włączając te, w których PKB na mieszkańca osiąga poziom 75 % średniej wspólnotowej, nadal cierpią z powodu podstawowych braków infrastruktury oraz słabych warunków dla konwergencji i rozwoju konkurencyjności, niezbędnych z punktu widzenia wypełniania celów strategii lizbońskiej i goeteborskiej. Komitet sądzi, że nie będą one w stanie realizować procesu konwergencji, jeżeli nie zostanie zapewniona ciągłość działań podejmowanych w zakresie europejskiej polityki regionalnej poczynawszy od 2006 roku, w ogólnym kształcie dopasowanych do ich szczególnych cech charakterystycznych;

1.22 **przypomina**, że wiele szans w zakresie wzrostu, dywersyfikacji i zwiększonej produktywności, dostępnych dla regionów peryferyjnych, skupia się w kilku tradycyjnych sektorach, w przypadku których przynoszą one rzeczywiste korzyści komparatywne, na turystyce, jak również na poszukiwaniu innych alternatywnych form produkcji. Komitet wierzy zatem, że efektywna strategia modernizacji, innowacji i rozwoju regionów peryferyjnych musi uwzględniać również te działania;

1.23 **z zadowoleniem** odnosi się do faktu, że w ramach nowych programów „europejskiej współpracy terytorialnej” regiony peryferyjne kwalifikować się będą nie tylko do współpracy ponadnarodowej, ale również współpracy transgranicznej. Uznaje, że ma to kluczowe znaczenie dla realizacji celu, jakim jest zintegrowanie regionów peryferyjnych z ich otoczeniem geograficznym, co zresztą przyznaje sama Komisja;

1.24 **z zadowoleniem** przyjmuje fakt przypisania priorytetowego znaczenia polepszeniu stosunków między regionami peryferyjnymi a krajami sąsiadującymi oraz fakt ustanowienia Planu Działania na rzecz Szerszego Sąsiedztwa, mającego sprzyjać tworzeniu obszaru gospodarczego, społecznego i kulturalnego wzrostu i integracji w regionach usytuowanych na obrzeżach UE, chociaż żałuje, że środki finansowe przyznane dla tego planu nie zostały wyszczególnione;

1.25 **uznaje**, że wdrożenie polityki sąsiedztwa w regionach peryferyjnych wymaga zmobilizowania odpowiednich środków finansowych, co pozwoli tym regionom na skuteczne odegranie roli aktywnych granic UE oraz stanowić będzie pozytywne i znaczące uzupełnienie działań Wspólnoty, mających na celu zwalczanie ubóstwa i ochronę wartości demokratycznych, poszanowanie praw człowieka i zasad państwa prawa w krajach ościennych;

1.26 równocześnie **przyjmuje stanowisko**, że aby osiągnąć zakładane cele, niezbędna jest koordynacja efektywna i zgodna z instrumentami zewnętrznej polityki UE i współpracy na rzecz rozwoju, przede wszystkim z postanowieniami Porozumienia z Cotonou, programem MEDA oraz programem ALA, jak

również ze wszystkimi inicjatywami i programami wspólnotowymi, które w przyszłości mogą być wdrażane w tych regionach;

1.27 **wyraża zadowolenie** w związku z zamiarem Komisji sporządzenia wnikliwej analizy funkcjonowania usług użyteczności publicznej w regionach peryferyjnych oraz sformułowania stosownych sugestii w ramach grupy roboczej;

1.28 **przychylnie odnosi się** do zamiarów Komisji uwzględnienia szczególnych cech charakterystycznych regionów peryferyjnych w zakresie pomocy publicznej;

1.29 **uznaje**, że przepisy dotyczące pomocy państwa, które stworzone były w celu wspierania i ochrony funkcjonowania rynku wewnętrznego, nie mogą być stosowane w jednakowy sposób dla pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom znajdującym się w tych regionach, ponieważ jak przyznaje sama Komisja, przedsiębiorstwa te nie czerpią wszystkich możliwych korzyści w przypadku tego jednolitego rynku;

1.30 w związku z tym **z żalem przyjmuje fakt**, że Komisja nie opowiedziała się za włączeniem do art. 87, ust. 3, lit. a) wszystkich regionów peryferyjnych, wliczając te, których PKB przekracza 75 % średniej wspólnotowej. Byłby to najodpowiedniejszy sposób reagowania na strukturalne niedogodności, jakimi dotknięte są regiony peryferyjne oraz zapewnienia im jednakowego traktowania;

1.31 **uznaje** zatem, że włączenie wszystkich regionów peryferyjnych do nowego art. 56, ust. 3, lit. a), Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy (wcześniej art. 87, ust. 3, lit. a) w sposób jasny wskazuje na intencję europejskiej władzy ustawodawczej i zwraca się do Komisji, z uwagi na poziom pewności prawnej, aby zrewidowała swoje stanowisko w negocjacjach w sprawie wytycznych dotyczących pomocy publicznej przeznaczonych na cele regionalne oraz uzupełniła projekt przez włączenie wszystkich regionów peryferyjnych do tej kategorii;

1.32 **uważa** również, że planowana dodatkowa intensywność pomocy, ustalona na poziomie 10 punktów procentowych, musi zostać oszacowana w świetle projektów, które sporządzi Komisja w zakresie zmian wytycznych odnośnie pomocy dla celów regionalnych, aby stwierdzić, czy będzie ona właściwa do zapewnienia takiej polityki, która wesprze rozwój inwestycji w tych regionach;

1.33 **uznaje**, że biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Komisja Europejska nie zaspokaja w pełni oczekiwań odnośnie całościowego i spójnego podejścia, jakie zalecała przyjąć Rada Europejska zebrana w Sewilli i Goeteborgu;

1.34 **uważa** zatem, że podejście proponowane przez Komisję okazuje się niewystarczające pod tym względem, że nie reprezentuje stanowiska postępowego w zakresie polityki wspólnotowej odnośnie regionów peryferyjnych; stanowiska, które umożliwiłoby włączenie do wszystkich polityk wspólnotowych trwałych środków, lepiej dopasowanych do realiów w tych regionach;

1.35 **wyraża** swoje głębokie przekonanie, że regiony peryferyjne nadal potrzebują pomocy ze strony Wspólnoty Europejskiej, mającej na celu poprawę ich konkurencyjności i realizację procesu konwergencji w zakresie rozwoju gospodarczego oraz stworzenie szans ich mieszkańcom równych tym, które dostępne są mieszkańcom innych regionów Europy;

1.36 **udziela** w końcu swojego poparcia Radzie Europejskiej, która szybko przeanalizowała komunikat w sprawie strategii dla regionów peryferyjnych uznając za zadanie o znaczeniu priorytetowym.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

KOMITET REGIONÓW

2.1 **sugeruje**, aby Komisja Europejska zrewidowała swój projekt w zakresie traktowania regionów peryferyjnych z punktu widzenia założeń polityki spójności, mając na celu włączenie wszystkich tych regionów do przyszłego celu konwergencji, niezależnie od wysokości ich PKB. Jest to najodpowiedniejszym rozwiązaniem, które pozwoli wziąć pod uwagę strukturalne niedogodności charakterystyczne dla tych regionów oraz zapewni ich dalsze równe traktowanie;

2.2 **zachęca** Komisję do przeznaczenia niezbędnych środków finansowych na funkcjonowanie dwóch szczególnych instrumentów, które zostały zaproponowane: program kompensat za dodatkowe koszty oraz Plan Działania na rzecz Dalszego Sąsiedztwa. Środki te muszą być odpowiednio wysokie, aby sprostać rzeczywistym potrzebom wszystkich regionów peryferyjnych (włączając te, których PKB na mieszkańca przekracza 75 % średniej wspólnotowej) i osiągnąć wyznaczone cele;

2.3 **przypomina**, że wszystkie regiony peryferyjne, włączając te, które w przyszłości mogą już nie zostać objęte celem konwergencji, nadal muszą dokonywać inwestycji, niezbędnych z uwagi na ich oddalenie, zwłaszcza w dziedzinie infrastruktury, dlatego też nakłania Komisję, aby zobowiązała się zezwolić na rozliczanie inwestycji, których celem będzie rekompensowanie skutków ograniczeń regionów peryferyjnych, za pośrednictwem określonego programu;

2.4 **zachęca** Komisję Europejską do jak najszybszego rozpoczęcia Planu Działania na rzecz Dalszego Sąsiedztwa w taki sposób, aby odniósł on rzeczywiste skutki za pośrednictwem skutecznej, spójnej koordynacji z innymi instrumentami wspólnotowymi w ramach polityki zewnętrznej i polityki współpracy na rzecz rozwoju oraz polityki handlowej i celnej, oraz do przedłożenia klarownych projektów w zakresie koordynacji tych przepisów z nową „inicjatywą sąsiedztwa”;

2.5 **podkreśla** potrzebę zagwarantowania włączenia regionów peryferyjnych do sekcji dotyczącej współpracy transgranicznej w ramach nowego celu europejskiej współpracy terytorialnej, jako warunku niezbędnego dla realizacji celu integracji z najbliższym otoczeniem w sensie geograficznym;

2.6 **sugeruje** Komisji, aby zgodnie z nowymi wytycznymi odnośnie pomocy regionalnej, zrewidowała projekty, dążąc do

uwzględnienia w nich przepisów projektu Traktatu Ustanawiającego Konstytucję dla Europy oraz utrzymała pomoc na bieżącym poziomie i zachowała możliwość przyznania pomocy operacyjnej, która nie ulega progresywnemu zmniejszeniu ani ograniczeniu w czasie. Ponadto Komitet zachęca Komisję do zachowania i wzmocnienia zasady szczególnego traktowania regionów peryferyjnych w zakresie pomocy państwa w sektorze rolnym i rybołówstwa;

2.7 **zachęca** Komisję Europejską do kontynuacji gwarantowania zróżnicowanych zasad podatkowych na korzyść regionów peryferyjnych jako narzędzia niezbędnego dla rozwoju gospodarczego tych regionów;

2.8 **namawia** Komisję – w ramach partnerstwa, na zasadzie którego wdrażany będzie Komunikat w sprawie regionów peryferyjnych – aby w pełni zastosowała się do żądania wysuniętego przez Radę Europejską w Sewilli, sporządzając prawdziwą strategię międzysektorową, która pozwoli dopasować wszystkie polityki wspólnotowe do szczególnych uwarunkowań tych regionów oraz aby zaproponowała szczególne środki dla poszczególnych obszarów polityki spójności;

2.9 **zaleca** przede wszystkim utrzymanie i dalsze rozwijanie zasady szczególnego traktowania, stosowanej w zakresie sektorów tradycyjnych, wspierania dywersyfikacji i procesu modernizacji w sektorze podstawowym, mających na celu dalsze umacnianie procesu wzrostu i konwergencji regionów peryferyjnych;

2.10 **sugeruje** Komisji, aby wnikliwiej wyjaśniła propozycję dostosowania programów POSEI oraz prosi Komisję o zaproponowanie stałych projektów, dysponujących budżetem dostosowanym do realizacji celu rozwoju dla danego Programu;

2.11 **zachęca** Komisję Europejską do ustalenia odpowiednio wysokich тариф celnych w zakresie wspólnej organizacji rynku (CMO) bananów w celu ochrony produkcji Wspólnoty oraz, w razie potrzeby, zaproponowania środków, które będą rekompensatą dla producentów;

2.12 **wzywa** Komisję Europejską do przyjęcia konkretnych uregulowań w ramach CMO dotyczących cukru w celu wsparcia rozwoju sektora cukrownictwa w regionach peryferyjnych;

2.13 **wzywa** Komisję Europejską do wzięcia pod uwagę szczególnych potrzeb regionów peryferyjnych, zapewniając im wystarczające środki w zakresie polityki rozwoju obszarów wiejskich i stosując wobec wszystkich tych regionów w ramach przyszłego Funduszu Rozwoju Obszarów Wiejskich stawki współfinansowania stosowane w regionach znajdujących się w najbardziej niekorzystnym położeniu;

2.14 **wzywa** Komisję Europejską do intensywnego działania na rzecz wdrożenia planów działań we wszystkich obszarach geograficznych, gdzie zlokalizowane są regiony peryferyjne, w sporządzaniu których uczestniczyłyby te regiony, Państwa Członkowskie, do których należą i sąsiednie kraje trzecie, w celu zintegrowania regionów peryferyjnych z odpowiednimi obszarami geograficznymi;

2.15 **zachęca** Komisję Europejską do podjęcia nowych środków, mających na celu poprawę konkurencyjności lokalnych produktów rolnych, które muszą konkurować w obrębie tego samego rynku z produktami podobnymi z innych państw, posiadających układy stowarzyszeniowe z WE, takich jak Maroko, lub z krajów prowadzących negocjacje z UE, jak MERCOSUR, lub które korzystają z umów preferencyjnych, takich jak grupa państw AKP;

2.16 **zachęca** Komisję Europejską do wprowadzenia w życie akapitu 14 Szóstego Ramowego Programu BRT, w którym akcentowana jest potrzeba ułatwienia uczestnictwa regionów peryferyjnych w inicjatywach wspólnotowych z zakresu badań i rozwoju za pomocą odpowiednich mechanizmów, dostosowanych do szczególnych cech charakterystycznych tych regionów. Zagadnienie to powinno zostać wzięte pod uwagę podczas sporządzania kolejnego Programu Ramowego;

2.17 **sugeruje** Komisji Europejskiej uznanie regionów peryferyjnych za regiony priorytetowe w przypadku wdrażania działań na rzecz Społeczeństwa Informacyjnego i Innowacji Technicznych. Dziedziny te stanowią rzeczywistą szansę dla regionów peryferyjnych, ponieważ mogą pomóc zrekompenzować niektóre niedogodności wynikające z ich oddalenia;

2.18 **podziela** ocenę Komisji Europejskiej dotyczącą istotnego znaczenia, jakie odgrywa transport w zapewnieniu dostępu regionów peryferyjnych do rynku wewnętrznego. Zaleca też, aby wdrożono odpowiednie mechanizmy i procedury mające na celu przeprowadzenie całkowitej integracji regionów peryferyjnych we wszystkich aspektach wspólnej polityki transportowej;

2.19 **zwraca się** ze szczególnym wezwaniem do Komisji, aby jak najszybciej włączyła projekty dla regionów peryferyjnych do Transeuropejskich Sieci Transportowych i Transeuropejskich Sieci Energetycznych, przyznając im pierwszeństwo;

2.20 **przypomina**, że środowisko naturalne jest obszarem o kluczowym znaczeniu dla regionów peryferyjnych i zachęca Komisję Europejską do możliwie szybkiego podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju w takich obszarach, jak ochrona bioróżnorodności, sieć Natura 2000 oraz zarządzanie odpadami;

2.21 generalnie **zachęca** Komisję Europejską do wzięcia pod uwagę wspólnych żądań tych regionów i odpowiednio przedstawicieli państw, do których regiony te należą oraz sporządzenia wnikliwej analizy odnośnych polityk wspólnotowych;

2.22 **przypomina** o potrzebie opracowania takich instrumentów, które pozwolą na bieżąco ocenić wpływ nowego ustawodawstwa Wspólnoty na regiony peryferyjne i upewnić się, że nie tylko nie działają one hamująco na wzrost aktywności gospodarczej w tych regionach, ale również wspierają tego typu wzrost w sposób rzeczywisty i trwały;

2.23 **po raz kolejny wysuwa twierdzenie**, że aby osiągnąć cele strategiczne należy zapewnić skuteczną koordynację, w tym wewnątrz Komisji za pośrednictwem Grupy Międzyresortowej, w której należy zwiększyć zasoby ludzkie;

2.24 **nalega**, aby zarówno instytucje Wspólnoty, jak i regiony wdrożyły strategię komunikowania się z europejską opinią publiczną, udzielając informacji na temat problemów dotyczących regionów peryferyjnych oraz informując o prawdziwym europejskim wymiarze tych regionów;

2.25 **zachęca** regiony peryferyjne do podejmowania współpracy we wszystkich możliwych obszarach, a także Komisję do wspierania ich w tych wysiłkach w taki sposób, aby sprostać wyzwaniu o dwojakim charakterze: ich rozwojowi wewnątrz Unii oraz globalizacji.

Bruksela, 18 listopada 2004 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB